

INHOUD

Voorwoord	5	Joggen	42
Verslaggever	6	Verhuizen	43
Wel en niet	7	Herman	44
Erepenning	9	Oom Klaas	45
Terras	10	Amsterdam	46
Amsterdams Broodjeshuis	11	Haringparty	47
Toeters & Bellen	12	Ewald	48
Pensioen	13	Koos	49
Stadse Mode	14	Vrijschietertje	50
Model	15	Algarve	51
Nino	16	Borkum	52
Glossy	17	Gasselternijveen	53
Doelloos	18	Gunfactor	54
Grode Stad	19	Uurwerker	55
Uitspraken	20	Driegangen menu	56
The Sixties	21	Hartje Stad	57
Ruud Vreeman	22	Nitzan	58
Schoenen	23	Presenteren	59
Bankje	24	Barricade	60
Jenny	25	Voltaren	61
Jan Uitham	26	MAX	62
Geleende auto	27	Kees	63
Angsten	28	Jip	64
Dig Isthā	29	Uitspraken (2)	65
Van Dijken & Driessen	30	Mijn stad	66
Gazellefiets	31	Mischa	67
Sporten	32	Dick	68
Willeke	33	Angsten (2)	69
Terras (2)	34	Inki	70
Marte	35	Opening	71
Terras (3)	36	E-bike	72
KNVB Beker	37	Man alleen	73
Hoogezand	38	Relikwieën	74
ALDI	39	4 Mijl	75
Voetbal International	40	Terras (4)	76
Milko	41	De dood	77

Volvo S90	78	Diskjockey	132
Westerhaven	79	Geitenkaas	133
Texel	80	Gerard	134
Stad	81	Hinderk	136
Afvallen	82	Harry	138
Mijmeren	83	Gekleurde schoenen	139
Bloedprikken	84	Jan Mulder	140
Leeftijd	85	Mannenwinkel	142
Rare wereld	86	Oom Kees	143
Generatie	87	Radio en Televisie	144
Onderweg	88	Sinas	145
Keuzes	89	Telefoonterreur	146
Burgemeester	90	Tonny van Leeuwen Tribune	147
Merckt	91	Weg uut Stad?	148
1949	92	Ismaël	149
Voetbalanalytici	93	Ernest	150
500	94	E-bike (2)	151
Terras (5)	95	Hugo	152
Texel (2)	96	Gemiddeld	154
Bank	97	Ronald	155
Spoorloze dame	98	Microfoon	156
PIETJE!!!!	99	Microfoon (2)	158
Texel (3)	100	De Straat	160
Burgemeester (2)	101	Pim	161
Uw tijd is om	102	Horst	162
Alles nog naar wens?	103	Greetje	163
Hé Pietje	104	Het is mijn lot (2)	164
WEEVA	105	Sportjournaille	166
Schier	106	Marco	168
Het is mijn lot	122	Herkenning	170
Grode stad (2)	124	Verlenging	172
Bedenksels	126	Afscheid	173
4 Mijl (2)	128	Echte fan	174
De Straat	129	De laars	175
De wachtkamer	130	Avonturen van een stukjesschrijver	176
De zender	131	Afspraken en toeschouwers	178

Drafbaan Stadspark	180
Corona	182
Kijkcijfers	184
Tonny van Leeuwen	186
Corona (2)	188
Gozer	190
Femke en Ineke	192
Fiets weg	194
Teleurstelling	195
Johan Cruijff	196
Katja	198
Luit	200
Receptie	201
Rolf	202
Tonny (2)	204
Scapulier	206

STADSE MODE

Samen met modedeskundige Bianca bekijk ik eens in de maand vanaf het terras van Puur! in de Folklingestraat de modecultuur in de Big City. Hoe is het gesteld met de mode in Grunn? Bianca is in haar oordeel ook vandaag streng doch rechtvaardig. Terwijl aan de overkant van de straat mensen worden gelokt met kreten als Ronde Prijzen en Laatste Dagen is de dame naast mij er van overtuigd dat de alternatief geklede vrouw die voorbij schrijdt nooit sexy kan zijn. Ik riposteer dat het toch vooral afhangt van hoe de dame er uit ziet. Bianca is echter onvermurwbaar. Alternatief is niet sexy! Eigenaar Jan-Willem komt er even bij zitten. Of de Makro man al is gepasseerd? Dat schijnt iemand te zijn die met zijn pasje alles bij de gelijknamige groothandel aanschaft. Beetje vergelijkbaar met Zeeman, hoewel het concern ook pakken van Dick Holthuis uit de jaren 70 verkoopt. Een man op Adidas badslippers nadert het terras. Helemaal fout volgens Bianca, net als de 3/4 broeken van twee vrouwen van het platteland. De Duitsers in de Folklingestraat halen wij er zo tussen uit. Kwestie van ervaring. Alles in kaki, op safari in Stad. Het hele kostuum riekt naar camouflage. Terwijl aan de andere kant van de straat een saai maar keurig echtpaar loopt, raken wij zo langzamerhand gestoord van het lawaai van een reinigingsbedrijf. Radiotechnicus Rolf Schreuder verrast

HET WAS TOCH
WEL WEER EEN
MOOIE MIDDAG.

ons met een bezoek en wordt nauwkeurig onderworpen aan een kledingtest. Zelf draagt Rolf schoenen met heel veel gaatjes en geen veters en een modieus T-shirt. Niet alles wat hij draagt is geweldig, maar er is tenminste over nagedacht. Het zogeheten Double Denim, beter bekend als DD, is totaal uit de mode. Met DD wordt bedoeld een spijkerbroek met een spijkershirt. Zo fout! Voorbij gaat een echtpaar met een H&M tasje op de rug. Welk een droefenis! Hij in een polo met dwarse strepen over de broek, een net te lange merkloze broek en schoenen met rubberen zolen, zij in een grijs vestje met 3/4 kaki pantalon. Bianca moet er spontaan van plassen. Als zij terug is vertelt ze dat de borsten van de Nederlandse dames steeds maar groter worden. Komt volgens Bianca door de Westerse cultuur met veel te veel luxe. Wat vroeger een D cup was, is nu een C cup. Snapt u het nog? Rolf moet met de trein naar Hoogezand en wij zien een man met paarse sokken in Birkenstock slippers. Daarboven een rode broek. Kan het erger? Nee, dan het meisje in haar rode legging. Dat rood zien wij ook terug in het rokje en zelfs in de oorbellen. Een heuse verademing tussen alle ellende. Een vrouw van in de 50 draagt een neon kleurig truitje en naast haar trippelt een zogeheten fifi hondje. Pffff..... Het Chinese meisje op de fiets in een jurkje met balletjes maakt in een klap alles goed. Het was toch wel weer een mooie middag.

MODEL

Een vriendin van mij runt een modelbureau in Stad en alweer jaren geleden vroeg ze tijdens een etentje of ze mij mocht inschrijven omdat zij nogal wat vraag had naar enigszins oudere mannen. Let vooral op het woordje enigszins. Martine, want zo heet zij, is een echt maatje van mij en praat daarom immer positief op me in wanneer mijn vergevorderde leeftijd ter sprake komt. Jij bent helemaal niet oud Piet! En wat is leeftijd? Ik wil jou gewoon in mijn bestand! Op het eind van de avond zei ik dat het goed was en vanaf die tijd krijg ik regelmatig aanbiedingen om ergens in te figureren. Zo herinner ik mij nog een automonteur in een reclamefilmpje van de ANWB, een broodbezorger voor een groot bakkersconcern en een fietsende bezorger in een felgeel kostuum voor een landelijk koeriersbedrijf. Steeds ging het niet door, omdat de vergoeding zo extreem laag was dat ik er echt geen ja op kon zeggen. De mooiste aanbieding die ik ooit kreeg was een filmrol zonder tekst. Normaliter is dit niks voor mij, tekst is immers mijn ding, maar de vader spelen van Carice van Houten zonder tekst is toch voorwaar geen kattenpis. En dacht ik in al mijn glorie, dit zal toch ook wel redelijk betalen. Niet dus. Tachtig euro, exclusief reiskosten retour Amsterdam. Maar wel eeuwige roem om voor heel even de vader van de beroemde hoofdrolspeelster te mogen zijn. Desondanks heb ik het niet gedaan en eigenlijk heb ik hier nog steeds vrede mee. Carice doet het toch ook niet voor niks. Wat

was eigenlijk mijn rol geweest wanneer ik toch was gegaan? Tijdens een opname van De Wereld Draait Door moest ik tussen het publiek gaan zitten en terwijl Carice door Matthijs van Nieuwkerk werd geïnterviewd over haar rol zou er zo nu en dan een shot van mij worden gemaakt. Maar of deze ook in de film zou worden gemonteerd, daar kon geen bevestigend antwoord op worden gegeven. Voor hetzelfde geld, 80 euro plus koffie en broodjes, werd er niets van gebruikt en zou ik er helemaal voor Piet Snot hebben gezeten. Ik had dus geen keus vond ik. Nooit spijt van gehad, want een vader op de tribune bij DWDD kwam in de film later niet voor. Toch was ik in de ogen van de cast haar ideale vader geweest. Of ik nu wel of niet in de film zou zitten deed niet ter zake. Ik was geknipt voor die rol. Mijn geld dus dubbel en dwars waard. Trouwens, over geld gesproken. Recent dronk ik koffie met Jacques d'Ancona op een terras in het centrum en spraken wij over de vergoedingen die betaald worden in het zogeheten circuit der presentatoren. Nou beste lezer, ik kan u wel vertellen dat er een enorm verschil is tussen de vergoeding voor een Bekende Groninger of een Bekende Nederlander, beter bekend als de BG-er en de BN-er. De laatste ontvangt voor zijn vakbekwaamheid wel een keer of vier meer dan die uit Stad. Misschien had ik mede daarom lang geleden toch de stap naar Amsterdam moeten maken. Maar of ik hier nu spijt van heb? Geen moment!

NINO

Met Nino ging ik naar Euroborg. Zonder de. Gewoon Euroborg. Nino werkt bij Bel Company, dit is een telefoonwinkel, en wilde dolgraag eens een wedstrijd van de FC bijwonen. Nino had mazzel, want Groningen moest tegen Willem 2 en ik had een kaart over. Naast mij op de perstribune liet Nino vol trots zijn pas verworven I-phone 6 zien. Van alles en nog wat maakte Nino foto's en hij verveelde zich geen moment. Ik wel, want een grotere zaadwedstrijd dan FC versus Willem 2 heb ik zelden gezien. Hoewel, de strafs chop van Michael de Leeuw, die zomaar in de basis mocht beginnen, was schitterend. Zeker net zo schitterend als die van Ronaldo van Real Madrid. Vol overtuiging stijf in het kruis. Toen De Leeuw gewisseld werd scandeerde het legioen luidkeels zijn naam. Dat deed mij goed, ik vind Michael namelijk een goede voetballer en een aardig mens. Geen supporter snapte de wissel, maar later bleek hij licht geblesseerd. John de Wolf was er ook. De oud-speler van FC Groningen, die in een grijs verleden 4 ton winst in guldens opleverde bij de verkoop naar Feyenoord, is tegenwoordig analyticus bij de sportzender FOX. De Wolf is aardig gegroeid en de lange manen zijn vervangen door korte stekels. Tom Hiariej doet gewoon weer mee. Als rechtsback heeft hij Hateboer naar de reservebank verwezen en Tom voetbalt vanaf het begin mee. Knap van Tommy.

**DE STRAFSCHOP
VAN MICHAEL DE LEEUW
IS BESLISSEND.**

Steeds weer dat terug vechten, ik vind het moedig. Burgemeester Vreeman heb ik niet gezien, maar hij is er vast bij geweest. Onze aimabele burgervader woont nog steeds in Tilburg, is een fervent aanhanger van Willem 2, maar in zijn hart vast ook een beetje van de FC. Johnny Metgod, alweer jaren assistent-trainer van Derby County, zit in de eerste helft achter ons. De tweede helft heb ik hem niet meer gezien. Voor wie was Big John hier? Chery misschien? Kieftenbeld? Trainer Streppel van Willem 2 gedraagt zich bij tijden als een dwaas. Continu is de man bezig met ageren tegen de grensrechter en de vierde man. Terwijl Nino speelt met zijn I-phone kijk ik naar het kostuum van de Tilburgse coach. Die is vast en zeker niet bij Oger gekocht. Streppel is zo'n man die absoluut niet staat in een pak. Keer op keer vraagt hij om een penalty, zo vaak dat Nino er zuchtend een foto van maakt. Peter Bosz, de trainer van Vitesse, zit ook op de tribune en in de perskamer vertelt oud-scheidsrechter Jannes Mulder dat er wel 8 mensen in zijn omgeving 65 jaar geworden zijn.

Inclusief hij zelf en mijn persoon. Bruikbare informatie. Nino koopt een hamburger en ik snak naar het einde van de wedstrijd. De strafs chop van Michael de Leeuw is beslissend. Het publiek fluit terwijl FC Groningen toch heeft gewonnen en weer terug is in het linkerkrijtje. Raar maar waar. Nog een foto en naar huis. Graag gedaan Nino.

GLOSSY

Moi Gerrit. Moi Piet. Bakje koffie? Cappuccino of gewoon? Twee keer gewone koffie. Groot, middel of normaal? Normaal. Twee keer normaal. Wat er bij? Nee. Ik ook niet. We zitten op het terras bij Doppio en we weten allebei donders goed dat je hier standaard een bitter chocolaatje bij de koffie krijgt. Nog wat nieuws Gerrit? Nou, eigenlijk wel Piet. In november komt mijn nieuwe boek uit. De wegen van Valentina heet het. Gaat over twee echtparen die gezamenlijk in twee sportwagens op vakantie gaan. Goh, interessant Gerrit. Gerrit is Gerrit Brand. Gerrit schrijft dus boeken, heeft een uitgeverij en geeft tevens een glossy uit dat heel toepasselijk STAD heet. Groningen is immers de enige Stad die zo bekend is dat bij het woordje Stad iedereen weet dat het Groningen betreft. En vervolgt Gerrit, ik wil graag een coverstory over jou maken. Een coverstory Gerrit? Is dat niet een beetje teveel eer? Ben je gek Piet. Een mooi interview, gelardeerd met foto's en als apotheose een foto van jou op de cover. Nou Gerrit, ik heb veel meegemaakt, maar dit is wel heel bijzonder. Ik doe het. Op dinsdag 7 oktober krijg ik telefoon van Gerrit. STAD is klaar Piet. Hoeveel wil je er zelf hebben? Is 20 genoeg? Ik zeg dat 20 ruim voldoende is en spoed mij naar kledingzaak Androesja die mij voor

deze wel heel speciale gelegenheid heeft gekleed en waar Gerrit de 20 exemplaren voor mij heeft neergelegd. Androesja, zo heet ook de eigenaar van de zaak, en zijn vrouw zijn er bij wanneer ik voor het eerst van mijn leven mezelf terug zie op de cover van een heuse glossy. Ik heb wel eens in een grijs verleden op de voorpagina van Loeks gestaan, en ook wel eens op die van Groot Groningen maar, met alle respect, dit is toch net even iets anders. De foto's, voor zo ver dit mogelijk is bij mij, zijn prachtig geworden, wat gelukkig ook beaamd wordt door Androesja en eega. De spreuk "kleding maken de man" blijkt zelfs bij mij op te gaan. Maar wat wil je ook met een pak van Corneliani, een stropdas van Tommy Hilfiger en echte Italiaanse schoenen van Santoni. Wil jij nog koffie Piet? Graag Gerrit. Weet jij wat de kop wordt boven het interview? Nee Gerrit. Dat jij er nog lang niet mee ophoudt. En bij je foto op de cover zet ik dat jij nog lang niet bent uitgerangeerd. Ik weet dat het op hetzelfde neerkomt, maar toch, op de cover komt dit laatste net even wat krachtiger over. Het is toch even wennen. Dat je met je hoofd op de voorkant van een glossy in winkels, restaurants en modezaken komt te liggen. Maar het zij zo. Nou Piet, ik hoop dat je tevreden bent. Zeker Gerrit. En bedank je vrouw Suhaila voor het maken van de foto's. Ze zijn echt super!!

**GERRIT
SCHRIJFT DUS
BOEKEN, HEEFT EEN
UITGEVERIJ EN GEEFT TEVENS
EEN GLOSSY UIT DAT HEEL
TOEPASSELIJK 'STAD'
HEET.**

DOELLOOS

Op de Grote Markt lopen mannen met fietsen aan de hand doelloos rond. Net als op de kop van de Herestraat en op de Vismarkt. Af en toe zie ik ook wel eens een vrouw met een fiets aan de hand, maar 90 procent zijn mannen. De weinige vrouwen die ik tegen kom kijken ook lang niet zo doelloos als de mannen. Zij hebben tenminste nog zo iets van ik weet wat ik ga doen en vooral waar ik naar toe ga. Dat hebben de mannen dus niet. Zij weten niet wat ze gaan doen en dus al helemaal niet waar zij naar toe moeten. De doelloze mannen met hun fietsen aan de hand in de binnenstad van Groningen zijn altijd een waar schrikbeeld voor mij geweest. Al die ruim 15 jaar dat ik radio maakte kwam ik ze elke werkdag tegen. Altijd dezelfde mannen in hetzelfde centrum van dezelfde stad. En altijd weer met die doelloze blik in de ogen. En niet te vergeten, nooit zonder hun rijwiel. Op 4 juli van dit jaar maakte ik mijn laatste item voor Radio Noord. De Straat was over en uit. Vorige week liep ik tegen enen over de Grote Markt richting Herestraat. Ik hoefde dus niet te werken, maar wilde alleen maar een bakje koffie drinken bij Douwe Egberts. Met een mueslikoek. Aan mijn linkerhand bungelde nonchalant mijn trouwe Gazellefiets van februari 1955. In een grijs verleden voor 50 euro gekocht van

Klaas de Graaf, de beste bandenplakker van stad en ommeland. Volgend jaar rijdt Piet Pelle dus op zijn zestig jaar oude Gazelle, maar nu liep ik er mee aan de hand door het centrum, net als al die andere mannen die de tijd door moeten komen.

Gelukkig was ik niet echt doelloos, omdat ik mij had voorgenomen om koffie te gaan drinken en dus doelgericht op weg was naar de locatie waarvan ik vind dat zij daar lekkere koffie en koeken hebben. Toch overviel mij een onbestemd gevoel.

Helemaal toen ik vanaf mijn riantie plek op de Vismarkt het zicht had op èn het bankje waar enkele van de hierboven beschreven mannen zich hadden verzameld èn op een zo nu en dan voorbij slenterende wandelaar met de onvermijdelijke fiets aan de hand. Hoe ver was ik zelf nog af van dit clubje mannen? Ik vroeg het mij af, terwijl ik me te goed deed aan een overheerlijke mueslikoek. Zou het echt zo ver komen? Dat ik ook elke dag naar de binnenstad zal gaan om dan doelloos met de fiets aan de hand te gaan wandelen. In de stad, waar ik zou veel van hou en die ik zelfs vernoemd heb naar het prachtige lied Big City van Tol Hanse, vertaald in het Grunnings Grode Stad. Het kan toch niet waar zijn dat ik in de toekomst in deze stad rond loop zonder te weten waarom en waarheen?!

**DE DOELLOZE MANNEN
MET HUN FIETSEN AAN DE
HAND IN DE BINNENSTAD VAN
GRONINGEN ZIJN ALTIJD EEN
WAAR SCHRIKBEELD VOOR MIJ
GEWEEST.**

Filmactrice.
Leukste Friezin!

Nynke Heeg

Jaren '90 samen door
de Herestraat. Hans Top.
Atleet en dakdekker.

Kraantje Pappie

Hiphop artiest,
in Hartje Stad.
Liefde voor Groningen
is onze band.

Altijd lachen
met kunstenaar
Klaas Lageweg.

Lotz en Van Dijken.

Mart Smeets